

תורה שמתאימה לדרך

**עֲנֵה וְאָמַר: בְּדֶרֶךְ סִפְרֹתַי מַעֲשֵׂה, שְׂכָל מִי שֶׁהָיָה
שׁוֹמְעָה הָיָה לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה. וְזוֹ הִיא:**

פתיחת הסיפור במשפט הזה אינה סתמית. זוהי אמירה שמתייחסת לעניין הדרך. כולנו בדרך. לפעמים אנחנו מרגישים שתעינו קצת בדרך, ולפעמים נדמה לנו שאנחנו ממש בתחילתה. יש גם כאלה שחושבים שכבר הגיעו לסופה, ואז שוב הבינו שהם רק מתחילים.

זוגיות היא דרך, היא לא מצב סטטי. כדי להתחיל לעבוד עליה צריך להסכים לכך שאנחנו בתהליך. העובדה שזוג התחתן לא אומרת שהוא הגיע ליעד ומעכשיו הכול יזרום באופן קל ונוח, אלא שעכשיו יש לו בסיס וקרח קפיצה לבנות קשר אמיתי.

לפעמים מתעוררת התנגדות קשה לתפיסה הזאת של הדרך. הפכנו מכווני מטרות ויעדים עד כדי כך שהדרך נעשתה לא רלוונטית. "אם רק נעבור את המכשול הזה הכול יסתדר" או "תגיד לי מה צריך לעשות כדי שזה ייפתר" הן תפיסות רווחות

ומושרשות. ההנחה היא שהמישור הבטוח הוא היעד, אבל רבי נחמן מלמד אותנו שהחיפוש וההעמקה גדולים וחשובים הרבה יותר מכר המרעה הנוח.

כל ספורטאי אמיתי יודע שהיעד והמטרה הנוכחיים הם רק קרש הקפיצה אל היעד הבא. תשאלו כל איש עסקים וגם הוא יסכים עם הקביעה הזאת. אבל משום מה בחיינו הפרטיים אנחנו מאמינים ש"עוד מעט הכול יסתדר", ואז לא נצטרך יותר לעמול, להשתפר ולהעמיק. ההבנה שהדרך היא עצמה המטרה יכולה לשנות את צורת ההסתכלות שלנו על המבוכות שיהיו מנת חלקנו ועל המכשולים שעומדים בדרכנו.

תמיד יש עמוק יותר ואמיתי יותר. גם זוגות שהקשר שלהם נראה טוב על פניו, צריך לבדוק - האם יש יותר מזה? האם יש אזורים בקשר שלנו שהזנחנו ואנחנו מעדיפים לא לגעת בהם? נקודות שהתרגלנו לנוע סביבן כמו מכשול שאינו מורגש, במקום להעלות אותן על פני השטח ולבחון אותן? צריך לדעת שמה שלא הסכמנו לגעת בו - יישאר קפוא ויהיה כאבן נגף. יכול להיות שזה לא הזמן להתחיל להציף קושי, לדוגמה אם אנחנו לקראת לידה מבורכת או שאחד מבני הזוג בדיוק מחליף עבודה. גם זאת שאלה שצריך לתת עליה את הדעת. העיקר הוא לא לוותר על הדרך. להבין שהיא ארוכה יותר ממה שאנחנו חושבים, ושנחנו תמיד בתנועה, שהרי החיים עצמם הם תנועה אינסופית.

נכון שפעמים רבות הפער נראה עצום, כמעט בלתי ניתן לגישור. "אנחנו פשוט לא מתאימים!" קוראים בני זוג בנחרצות, ובעיניהם אפשר לראות בבירור את האפשרות של פירוק הקשר או במקרה הקיצוני יותר - פירוק בית ומשפחה. כאילו שכדי להתחיל לעבוד על קשר זוגי אמורות לשכון בבית

אידיליה והסכמה על כל דבר.

צריך להבין שמטרתו של קשר זוגי היא לאו דווקא הרמוניה. מטרתו של הקשר הזוגי היא תיקון של כל אחד מבני הזוג, ויצירת שותפות אמיתית ואחדות ביניהם. הקשר מעמת אותנו באופן חסר פשרות עם המגבלות שלנו, עם הרגשות הלא פתורים שלנו ועם המידות שעדיין לא תיקנו. לשם כך נתנה ההשגחה לכל אחד מאיתנו בן זוג שיאפשר את התיקון הזה בצורה הטובה ביותר. לפעמים נדמה לנו שהפער בינינו הוא מכשול, אבל בהסתכלות של תיקון נגלה כמעט תמיד שדווקא השוני הוא המתנה הגדולה ביותר, שהרי כל מה שאני אינני - נמצא אצל בן הזוג שלי, וממנו אוכל ללמוד.

נקודה להתבוננות:

אילו תלונות יש לכן או בת הזוג שלי עליי, והאם, כשאני נמצא רק עם עצמי ולא צריך להדוף אותן, אני יכול למצוא בהן נקודה של אמת? האם לכן הזוג יש תכונות שמשלימות אותי, תכונות שאולי יוכלו לעזור לי בתיקון שלי?

כולנו בדרך

לפעמים נדמה לנו שרק אנחנו לא בסדר. כולם כבר התחתנו, כולם כבר הסתדרו, לכולם יש שלום בית, פרנסה וילדים מחונכים. רק אצלי יש בעיות. או שאני לא נשוי וזאת ההוכחה לבעייתיות שלי, או שאני נשוי, אבל רק לנו קשה כל כך וכל השכנים חיים באידיליה, או שאולי אני נשוי באושר אבל יש לי קשיים בגידול הילדים.